

Sygn. akt II S 6/20

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2020 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Piotr Kaczmarek

Sędziowie: del. Agnieszka Połyniak (spr.)

Andrzej Kot

bez udziału stron

w sprawie przeciwko **R. H. (1), S. N. oraz P. P.**, oskarżonym o przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 64 § 1 k.k. oraz **P. P.**, oskarżonemu o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

po rozpoznaniu skargi z dnia 10 stycznia 2017 r. (data wpływu do Sądu Apelacyjnego w Krakowie), która wpłynęła do Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu 15 stycznia 2020 r., wniesionej przez **oskarżonego S. N.** na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przygotowawczym,

na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jednolity: Dz. U. z 2018, poz. 75)

p o s t a n o w i ł :

oddalić skargę oskarżonego S. N. na przewlekłość postępowania przygotowawczego, prowadzonego przez Prokuraturę (...) w L. w sprawie o sygn. 1 Ds. (...)2017 (uprzednio 1 Ds. 1393/15).

UZASADNIENIE

W dniu 10 stycznia 2017 r. do Sądu Apelacyjnego w Krakowie wpłynęła skarga (prawidłowo opłacona) S. N. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym przez prokuratora bez nieuzasadnionej zwłoki, w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jednolity: Dz. U. z 2018, poz. 75 – dalej ustawa o skardze). Z uwagi na błędne zaadresowanie koperty przez Sąd Apelacyjny w Krakowie i niemożność prowadzenia procedury reklamacyjnej, skarga ta wpłynęła do Prokuratury (...) w L. w dniu 7 października 2019 r., a akta do wglądu Prokuratura uzyskała w dniu 29 listopada 2019 r. Do Sądu Apelacyjnego skarga wpłynęła wraz z wnioskiem prokuratora o „rozpoznanie przedmiotowej skargi S. N. i jej odrzucenie” w dniu 15 stycznia 2020 r.

Skarga dotyczy postępowania przygotowawczego prowadzonego przez Prokuraturę (...) w L.. Śledztwo zostało wszczęte w dniu 31 sierpnia 2015 r. (k. 17, t. I). W sprawie niniejszej doszło do postawienia zarzutów R. H. (1), S. N. oraz P. P. popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (i art. 64 § 1 k.k. w stosunku do R. H. (1) i S. N.). W dniu składania skargi sprawa była na etapie postępowania przygotowawczego. W dniu 3 lipca 2017r. Prokurator Prokuratury (...) wniósł do Sądu Okręgowego we Wrocławiu akt oskarżenia. Sąd Okręgowy we Wrocławiu wyrokiem z dnia 24 września 2018 r., sygn. akt III K 215/17 uznał oskarżonych winnym popełnienia

zarzucanych im czynów (modyfikując nieznacznie opis czynu). Obecnie, po wniesieniu apelacji przez oskarżonych, sprawa jest na etapie postępowania odwoławczego przed tut. Sądem Apelacyjnym (sygn. akt II AKa 78/19).

W swojej skardze, S. N. zakwestionował terminowość i zasadność działań podejmowanych przez organy ścigania, zakwestionował legalność niektórych czynności i wskazał, że wszystkie działania doprowadziły do przewlekłości prowadzonego postępowania przygotowawczego.

S. N. wniósł o (cyt. ze skargi):

1. stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy,
2. zasądzenia odpowiedniej sumy pieniężnej, o której mowa w art. 12 ust. 4 obejmującej zwrot poniesionej kosztów korespondencji w postępowaniu, uwzględniającej nakład czasowy pracy nad jej sporządzeniem.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Skarga jest niezasadna.

W pierwszej kolejności rozstrzygnąć należało, czy skarga spełnia wymogi formalne. Argumentacja prokuratora zawarta we wniosku o odrzucenie skargi z przyczyn formalnych (art. 9 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 ustawy o skardze), nie znalazła aprobaty Sądu Apelacyjnego. To, że wnoszący skargę kwestionuje terminowość w sposób ogólny, mało konkretny, a także podniósł argumenty, które w istocie odnoszą się do wskazania przeprowadzenia jakich dowodów się domagał, nie dyskwalifikuje automatycznie skargi. Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze, skarga powinna zawierać przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie. Analiza treści skargi prowadzi do wniosku, że skarżący istotnie przytoczył okoliczności, które w jego ocenie prowadziły do przewlekłości postępowania. Ocena zasadności argumentacji skarżącego następuje już po etapie wstępnej kontroli formalnej. Dlatego też nie ma podstaw do odrzucenia skargi z przyczyn formalnych i należało ją rozpoznać, nawet jeżeli niezasadność skargi jest dostrzegalna *prima facie*. Podkreślić również należy, że prokurator błędnie wskazał, że podobnej treści skarga na przewlekłość postępowania wniesiona przez ówczesnie podejrzanego R. H. (1), została przez Sąd odrzucona. Sąd Apelacyjny zweryfikował tę informację i istotnie, skargę R. H. (2) o bardzo podobnej treści tut. Sąd Apelacyjny już rozpoznał, jednak wbrew twierdzeniu prokuratora, Sąd Apelacyjny nie odrzucił skargi z przyczyn formalnych, lecz postanowieniem z dnia 29 listopada 2016 r., sygn. akt II S 30/16, oddalił skargę.

Zaznaczyć również należy, że niniejsza sprawa jest specyficzna, z uwagi na problem z doręczeniem korespondencji między Sądem Apelacyjnym w Krakowie oraz Prokuraturą (...) w L.. W momencie składania skargi sprawa była na etapie postępowania przygotowawczego, natomiast w chwili rozpoznawania skargi sprawa jest już na etapie postępowania odwoławczego, po wydaniu wyroku skazującego przez Sąd I instancji. Wprawdzie zgodnie z art 2 ust. 2 zd. 2 ustawy o skardze, dokonując oceny czy w sprawie doszło do przewlekłości uwzględnia się łączny dotychczasowy czas postępowania od jego wszczęcia do chwili rozpoznania skargi, niezależnie od tego, na jakim etapie skarga została wniesiona, niemniej jednak nie może to oznaczać w niniejszej sprawie, że należy przeanalizować całą sprawę pod kątem możliwości wystąpienia przewlekłości. Skarżący w momencie składania skargi ograniczył zakres kompetencji Sądu do zbadania sprawy zgodnie z wnioskiem do etapu postępowania przygotowawczego. Co więcej, nie miał możliwości przewidzenia, czy sprawa w dalszym etapie będzie się toczyła, w jakim kierunku, nie można więc domniemywać, że skarga niniejsza nakazuje zbadanie przewlekłości w całej sprawie. Istotne jest również to, że już na etapie postępowania sądowego, S. N. wniósł kolejną skargę, tym razem przedstawiając okoliczności z postępowania przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu (III K 215/17). Także i w tym przypadku Sąd Apelacyjny skargę oddalił, postanowieniem z dnia 19 września 2018 r., sygn. akt II S 43/18. Dlatego też, zakres badania w niniejszej sprawie Sąd Apelacyjny ograniczył do postępowania przygotowawczego.

Z powyższej analizy wynika, że Sąd Apelacyjny w sprawie, w której występuje S. N., już dwukrotnie uznał, że nie ma mowy o przewlekłości postępowania. Co więcej, we wskazanych wyżej sprawach Sąd Apelacyjny wyraźnie wskazał, że „motywnie takich działań procesowych może być przedłużenie postępowania, a nie deklarowana przez oskarżonego

S. N. chęć jego szybkiego zakończenia” (II S 43/18), a także „przedmiotową skargę uznano w stopniu oczywistym za niezasadną” (II S 30/16). W świetle powyższych stwierdzeń, jedynie całkowicie inna perspektywa wykazana przez skarżącego mogła by przekonać Sąd Apelacyjny, że w sprawie doszło do przewlekłości. Analiza treści skargi, a także analiza akt sprawy, na wyciągnięcie takich wniosków nie pozwalają.

W przekonaniu Sądu Apelacyjnego, nie jest konieczna całościowa rekonstrukcja postępowania przygotowawczego, aby wykazać, że w postępowaniu przygotowawczym nie doszło do przewlekłości postępowania. Zaznaczenie jedynie istotnych kwestii będzie wystarczające, ponieważ już tylko ich analiza pozwala na wysnucie wniosku o bezzasadności skargi.

Podkreślić zatem należy, że śledztwo w niniejszej sprawie zostało wszczęte 31 sierpnia 2015 r. (k. 17, t. I), a 3 lipca 2017 r. do Sądu Okręgowego we Wrocławiu wpłynął akt oskarżenia (k. 3913, t. XVIII). Postępowanie przygotowawcze trwało zatem niecałe dwa lata, w tym czasie materiały śledztwa objęły siedemnaście tomów. Mając na uwadze stosunkowo skomplikowany materiał dowodowy, a także to, że podejrzani nie byli tymczasowo aresztowani, już pobieżna lektura akt postępowania pozwala na uznanie, że trudno w niniejszej sprawie mówić o przewlekłości. Niezwłocznie po wszczęciu śledztwa zostali przesłuchani świadkowie (np. k. 26, k. 39, t. I). W październiku 2015 r. Komisariat (...) Policji w L. zlecił Komisariatowi (...) Policji w K. przesłuchanie S. N. w charakterze świadka (k. 85, t. I). W kolejnym etapie między innymi dokonano oględzin akt innego postępowania (k. 114, t. I). S. N. został przesłuchany jako świadek 12 listopada 2015 r. (k. 145, t. I), a 7 grudnia 2015 r. wydane zostało postanowienie o przedstawieniu mu zarzutów (k. 149, t. I) S. N. nie stawiał się na wyznaczony termin przesłuchania na 17 grudnia 2015 r. (k. 162, t. I), został przesłuchany i ogłoszono mu treść zarzutu w dniu 4 lutego 2016 r. (k. 222, t. II).

Jednocześnie kolejny z podejrzanych, R. H. (1), prowadzi intensywną wymianę korespondencji z organami ścigania, a także prowadzone są działania prowadzące do przedstawienia mu zarzutów i przesłuchania (w tym nakazy doprowadzenia), co nie pozostaje bez wpływu na sprawność postępowania (t. II, t. III, t. IV). W sprawie przesłuchiwanie są po raz kolejny świadkowie (wiosna 2016 r., t. II), sukcesywnie przeglądane są też materiały z innych postępowań. Kolejny z podejrzanych, P. P., przesłuchany został 13 maja 2015 r. (k. 389, t. II). Wykonywane są kolejne czynności, powołano biegłych psychiatrów do oceny stanu zdrowia podejrzanego P. P..

29 sierpnia 2016 r. śledztwo zostało zawieszono z uwagi na postawę procesową podejrzanego R. H. (1) i zarządzono poszukiwania podejrzanego w celu ustalenia miejsca jego pobytu (k. 784, t. IV). Postanowienie o zawieszeniu śledztwa R. H. (1) zaskarżył zażaleniem, co nie przeszkodziło mu w dalszym ciągu unikać stawiennictwa oraz prowadzić aktywnej korespondencji z szeregiem instytucji (sama korespondencja R. H. (1) zajmuje kilka tomów). Z uwagi na spór między Sądami Okręgowymi, a także krążenie akt w związku z koniecznością rozpoznania szeregu pism procesowych podejrzanego R. H. (1), skierowanych do szeregu instytucji, ostatecznie 4 kwietnia 2017 r., Sąd Okręgowy we Wrocławiu (sygn. akt III Kp 778/17) nie uwzględnił zażalenia i utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie. Podkreślić natomiast wymaga, że od czasu wydania postanowienia o zawieszeniu śledztwa, do czasu uprawomocnienia, podejrzany R. H. (1) w dalszym ciągu prowadził intensywną wymianę korespondencji z organami ścigania.

Śledztwo zostało podjęte 21 czerwca 2017 r. (k. 3763, t. XVII) i po przesłuchaniu podejrzanego oraz uzupełnieniu materiałów dowodowych, 30 czerwca 2017 r. śledztwo zostało zamknięte (k. 3905, t. XVII).

Z powyższej analizy wynika, że w żadnym momencie nie doszło do przewlekłości postępowania. Przedłużające się śledztwo było efektem przede wszystkim postawy podejrzanych. W przekonaniu Sądu Apelacyjnego, powyższe ustalenia potwierdzają konkluzję innych składów Sądu Apelacyjnego, zawartą we wskazanych wyżej postanowieniach oddalających skargi na przewlekłość, że w niniejszej sprawie nie może być żadnej mowy o przewlekłości postępowania. Z uwagi na argumentację zawartą w poprzednich akapitach, skargę uznać należy za niezasadną Zgodnie z art. 12 ust. 1, skargę niezasadną Sąd oddala, co też należało w niniejszej sprawie uczynić.

Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak na wstępie.

sędzia del. Agnieszka Połyniak sędzia Piotr Kaczmarek sędzia Andrzej Kot